

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5792/06
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, ради поништаја решења туженог Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе – Управа за кадрове УП-2 број 76/06 од 20.09.2006. године, у предмету доделе стана, у нејавној седници већа одржаној дана 20.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе – Управа за кадрове УП-2 број 76/06 од 20.09.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Одсека за утврђивање права и поделу станова – Одељење за стамбене послове УП-1 број 3577-2/98 од 09.06.2006. године, којим је поништен закључак Војне поште 1313 Београд, УП-1 број 10314-6/97 од 03.04.1998. године и скида са евиденције захтев тужиље за доделу службеног стана заведен под бројем 3577/98 од 18.11.1997. године, разврстан у прву групу за припадајући двособан стан на основу члана 3. Правилника са стажом од 01.12.1994. године, чиме је окончан поступак по захтеву.

Тужиља тужбом оспорава законитост решења туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да је покренула спор против решења којим је престао радни однос, а што је имало за последицу доношење ожалбеног закључка. Истиче да са својом породицом као избеглица живи у привременом смештају у касарни на Бањици, а због незаконитог решења о престанку радног односа, ускраћено јој је право да реши стамбено питање.

Тужени орган у одговору на тужбу остао је у свему при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је решењем Војне поште 6870 број 18/1413-1 од 08.04.2005. године, тужиљи престала служба у Војсци СЦГ због укидања формацијског места на коме је била распоређена, са 10.05.2005. године. Како је у поступку оценио да у складу са чланом 1. Правилника о давању службених станова у закуп запосленим у МО и ВСЦГ, тужиља не спада у круг лица које има у виду ова одредба то је и тужени орган закључио да је правилно првостепеним решењем поништен закључак од 03.04.1998. године којим је тужиља стављена на евиденцију за доделу службених станова.

Према одредби члана 13. Закона о општем управном поступку, решење против кога се не може изјавити жалба нити покренути управни спор (правноснажно решење) а којим је странка стекла одређена права, односно којим су странци одређене неке обавезе може се поништити, укинута или изменити само у случајевима који су предвиђени законом.

Међутим, тужени орган у поступку доношења оспореног решења није поступио на начин прописан цитираном одредбом, па је повредио правила поступка. Првостепеним решењем је из правног поретка коначно уклоњен наведени ранији закључак првостепеног органа који је постао правноснажан у управном поступку, а то се у складу са наведеном одредбом члана 13. Закона – могло учинити само применом неког од ванредних правних средстава која су прописана Законом о општем управном поступку и то на начин и у поступку прописаним тим законом. Међутим, ни из оспореног решења, а ни из ожалбеног првостепеног решења не види се применом ког ванредног правног средства првостепени орган поништава ранији правноснажни закључак, а ни у образложењу оспореног решења уопште се не наводи на основу којих законских одредаба је и због чега ранији правноснажни закључак уклоњен из правног поретка. Код оваквог стања ствари тужени орган је, одлучујући о тужиљиној жалби, требало да поништи првостепено решење на основу члана 232. Закона, имајући у виду повреду правила поступка учињене од стране првостепеног органа. Како тужени орган није тако поступио у складу са наведеном одредбом, то је и сам повредио правила поступка.

У поновном поступку потребно је отклонити повреду правила поступка на које је указано овом пресудом.

а имајући при том у виду са су примедбе суда у погледу поступка обавезне за тужени орган на основу члана 61. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 20.12.2007. године, У.5792/06

Записничар, Председник већа-судија,

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС